

Skattavaktin*

Fréttabréf skatta- og lögfræðisviðs

11. tölublað

Efnisyfirlit

1. Dómur Héraðsdóms Reykjavíkur 14. nóvember í máli nr. E-6527/2006
2. Tvísköttunarsamningur Íslands og Indlands undirritaður
3. Úrskurðir yfirséðanefndar
4. Frá Alþingi – ný lagafrumvörp

1. Dómur Héraðsdóms

Málavextir voru þeir að stefnandi, H, framseldi hlutabréf í Íslenska útvarpsfélaginu hf. til Kaupþings Luxemborg, gerði grein fyrir sölnunni á skattframtali og greiddi fjármagnstekjuskatt af söluhagnaði. Kaupþing Luxemborg framseldi síðan sömu hlutabréf til S, félags í eigu bankans. Síðar keypti H allt hlutafé í S. Þegar Norðurljós hf. tók yfir rekstur Íslenska útvarpsfélagsins hf. fékk H hlutabréf í fyrirnefnda félaginu í sömu hlutföllum og hann átti í Íslenska útvarpsfélaginu, 1,23%. Í úrskurði yfirséðanefndar nr. 148/2006 var fallist á úrskurð ríkisskattstjóra um að ákvarða bæri sem tekjuviðbót mismun á verðmæti (gangverði) hlutabréfa í Íslenska útvarpsfélaginu hf. annars vegar og Norðurljósum hf. hins vegar, vegna skipta H á hlutabréfum sínum. Þar sem eigið fé Íslenska útvarpsfélagsins hf. nam kr. 1.229.804.000 en eigið fé Norðurljósa hf. kr. 2.859.881.000 á sama tíma ákvarðaði ríkisskattstjóri að mismunur á verðmæti 1,23% eignarhlutar í félögunum, kr. 20.049.947 skyldi færast sem tekjuviðbót hjá H.

Héraðsdómur felldi niður 25% álag á tekjuviðbót sem stefnanda var ákvörðuð vegna hlutabréfaviðskipta. Dómari vísaði til 3. mgr. 108. gr. laga nr. 90/2003, um tekjuskatt, og lagði áherslu á að málsatvik öll, óvissa um verðviðmiðun hlutabréfa, ásamt því að reglur um skattalega meðferð hlutabréfa í viðskiptum sem þessum voru nýmæli og ekki svo skýrar sem skyldi, réttlættu niðurfellingu álagsins.

Sýnir þessi dómur hversu matskennd og teygjanleg heimildin í 3. mgr. 108. gr. er.

Ágreiningur í málinu laut að því hvort skattyfirvöldum hefði verið heimilt að ákvarða stefnanda, H, tekjuviðbót á gjaldárinu 2000, vegna framangreindrar umbreytingar á hlutabréfum hans og bæta svo 25% álagi við þá tekjuviðbót. Ágreiningur var einnig um 2,5% álag, sem leiddi af endurákvörðun ríkisskattstjóra á opinberum gjöldum H fyrir tekjuárin 1999, 2000 og 2001. H krafðist þess að álagið félli niður, enda hefði honum ekki verið kynnt fyrirfram

að til stæði að beita álaginu og því hefði hann ekki haft tök á að tjá sig um ákvörðunina.

Í niðurstöðu dóms héraðsdóms var vísað til óundirritaðs viðauka við ráðningasamning H og Íslenska útvarpsfélagsins. Taldi dómurinn að af honum yrði ekki annað ráðið en að skipti á hlut H í Íslenska útvarpsfélaginu hf. fyrir sambærilegan hlut í Norðurljósum hf. hefði verið liður í þeim starfskjörum sem H áskildi sér sem forstjóri Norðurljósa hf. Umrædd skipti á hlutabréfum teldust því til skattskyldra tekna hjá H að því leyti sem hann hafði af þeim fjárhagslegan ávinning. Því yrði ekki fallist á það með H að skattskyldu vegna umræddra hlutabréfa hefði lokið þegar þau voru seld til Kaupping Luxemborg, eða að tekjur af hlutabréfaviðskiptunum hefðu tilheyrt S.

Þá taldi héraðsdómur tekjuviðbótina ekki ofákvarðaða. Dómurinn taldi þó að fallast mætti á kröfu H um niðurfellingu 25% álags á ofangreinda tekjuviðbót og vísaði til allra atvika málsins svo og þeirrar óvissu sem ríkti um verðmiðun hlutabréfanna, ásamt því að reglur um skattalega meðferð hlutabréfa í viðskiptum sem þessum voru nýmæli og ekki skýrar sem skyldi. Um 2,5% álag sem leiddi af endurákvörðun ríkisskattstjóra sagði héraðsdómur að sá form annmarki einn og sér að H hafi ekki verið kynnt álagsbeiting gerði það ekki að verkum að það félli niður. Kröfu um niðurfellingu álagsins var því hafnað.

2. Tvísköttunarsamningur Ísland - Indland.

Þann 23. nóvember 2007 var undirritaður í Nýju Delhí samningur milli Íslands og Indlands til að koma í veg fyrir tvísköttun. Samningurinn nær til tekjuskatta.

Helstu efnisatriði samningsins eru þau að samið er um 10% afdráttarskatt af arði, vöxtum og þóknunum.

Jafnframt er í samningnum ákvæði um upplýsingaskipti á milli landanna varðandi þá skatta sem samningurinn nær til svo og ákvæði um aðstoð við innheimtu skatta.

Framundan er fullgildingarferli samningsins og birting hans í Stjórnartíðindum.

3. Úrskurðir yfirskattanefndar

Nr. 122/2007 – Frádráttur á móti ökutækjastyrk, föst afskrift

Skattstjóri féllst ekki á þá tilhögun kæranda að reikna afskrift vegna tveggja bifreiða með fullri ársfjárhæð við útreikning á frádrætti á móti ökutækjastyrk. Skattstjóri vísaði til þess að í reglum fjármálaráðherra um skattmat vegna tekna manna tekjuárið 2005, kæmi fram að færa mætti með heildarrekstrarkostnaði ökutækis árlega afskrift mest einnar bifreiðar sem reiknaðist kr. 370.000. Kærandi vísaði til tveggja

úrskurða yfirséðanefndar þar sem fallist var á afskrift vegna tveggja bifreiða.

Í úrskurði sínum vísaði yfirséðanefnd til þess að umræddir úrskurðir væru vegna tekjuáranna 2003 og 2004 en þau ár hefði ekki verið að finna ákvæði í matsreglum fjármálaráðherra sem heimilaði árlega afskrift mest einnar bifreiðar. Slíkt ákvæði væri hins vegar að finna í matsreglum fjármálaráðherra fyrir tekjuárið 2005. Með hliðsjón af fortakslausu ákvæði í matsreglum fjármálaráðherra var kröfu kæranda hafnað.

Nr. 124/2007 – óvenjuleg skipti í fjármálum

Kærandur, sem voru ráðandi hluthafar í einkahlutafélaginu X, seldu félaginu bifreið á verði sem var kr. 2.636.000 herra en matsverð bifreiðarinnar og kr. 1.800.000 herra en kærandur keyptu bifreiðina á tveimur árum áður. Skattstjóri færði kærendum til tekna sem launatekjur mismun á söluverði bifreiðarinnar og matsverði hennar.

Í kæru héldu kærandur því fram að við mat á verðmæti bifreiðarinnar við sölu hennar til X hafi verið tekið mið af upplýsingum um markaðsverðmæti slíkra bifreiða á þeim tíma sem salan fór fram. Skattstjóri hafi hins vegar einungis byggt á viðmiðunarreglum ríkisskattstjóra vegna hlunnindamats. Kærandur hafi keypt bifreiðina á verði sem var yfir matsverði ríkisskattstjóra og sá munur, sem hafi verið á “raunkaupsvirði” þegar bifreiðin var keypt og hún seld, hafi verið nánast sá sami og munur á matsverði ríkisskattstjóra á sama tímabili. Þar sem skattstjóri hafi ekki leitast við að

sannreyna markaðsverð bifreiðarinnar heldur einungis stuðst við verðmat ríkisskattstjóra vegna útreiknings bifreiðahlunninda, taldi kærandi skattstjóra ekki hafa uppfyllt rannsóknarskyldur sínar samkvæmt 10. gr. stjórnsýslulaga.

Yfirséðanefnd vísaði til þess að sú staðreynd að kærandur seldu bifreiðina til X ehf. á umtalsvert herra verði en sem nam kaupverði bifreiðarinnar tveimur árum áður, kalli á sérstakar skýringar, en óumdeilt væri að kærandur réðu yfir einkahlutafélaginu í krafti eignaraðildar sinnar. Vegna athugasemda kæranda varðandi verðmat skattstjóra þá hafi skattstjóri byggt niðurstöðu sína á fyrirbyggjandi gögnum og upplýsingum, m.a. um verð nýrra bifreiða af sömu tegund. Því hafi málið verið nægilega upplýst áður en ákvörðun var tekin. Kröfu kæranda var því hafnað.

4. Frá Alþingi – ný lagafrumvörp

Nokkur ný stjórnarfrumvörp hafa verið lögð fram á Alþingi sem fróðlegt er að fylgjast með. Meðal annars er um að ræða frumvarp til breytinga á lögum nr. 90/2003, um tekjuskatt. Í frumvarpinu eru ýmsar tillögur, m.a. er lagt til að viðmiðunarfjárhæðir laganna vegna sjómannaafsláttar, barnabóta og vaxtabóta hækki í samræmi við forsendir fjárlagafrumvarps fyrir árið 2008. Þá eru lagðar til ýmsar breytingar á hugtakanotkun og orðalagi, m.a. til samræmis við sambærileg hugtök í lögum um ársreikninga. Það vekur athygli að ekki er sett fram tillaga um afnám skattlagningar á söluhagnaði

hlutabréfa hjá lögaðilum. Slík tillaga var lögð fram á Alþingi síðastliðið vor í frumvarpi til breytinga á tekjuskattslögum, en náði ekki fram að ganga og því var allt eins búist við endurbættu ákvæði um efnið í þessu nýja frumvarpi.

Einnig liggur fyrir frumvarp til breytinga á lögum nr. 3/2006, um ársreikninga, þar sem til dæmis er gert ráð fyrir heimild ársreikningaskrár til að beita dagsektum þegar tiltekin félög veita ekki umbeðnar upplýsingar.

Sömuleiðis liggur fyrir frumvarp til breytinga á lögum nr. 14/2004, um erfðafjárskatt, en þar er m.a. kveðið á um sérstaka álagningu erfðafjárskatts á fasteignir hér á landi sem eru í eigu erlendra dánarbúa. Einnig er þar að finna skýrt ákvæði um hvernig skuli haga álagningu erfðafjárskatts þegar erfingi afsalar sér arfi eða hafnar arfi. Í þriðja lagi eru verðmæti óbókfærðra eigna og réttinda tiltekin sem almenn markaðsverðmæti og þar með tekinn af allur vafi við skýringu á því að slíkar eignir og réttindi falla undir almenn markaðsverðmæti. Að lokum er kveðið á um hvaða kostnaður getur talist frádráttarbær frá stofni dánarbús til erfðafjárskatts.

Skattavaktin mun fjalla með ítarlegri hætti um framangreind lagafrumvörp þegar þau hafa hlotið samþykki löggjafarvaldsins og öðlast gildi sem lög.

Skatta- og lögfræðisvið PricewaterhouseCoopers hf.

Við hjá skatta- og lögfræðisviði bjóðum upp á margs konar þjónustu, þar með talið ráðgjöf varðandi:

- Alþjóðlega skattaráðgjöf
- Milliverðlagningu (“Transfer pricing”)
- Skattlagningu rekstraraðila
- Skattlagningu einstaklinga
- Virðisaukaskatt
- Félagarétt
- Samruna, skiptingar og yfirtökur

Til að fá frekari upplýsingar um starfsemina þá er hægt að hafa samband við eftirfarandi starfsmenn:

Ritstjóri:

Ásta Kristjánsdóttir

550-5352

asta.kristjansdottir@is.pwc.com

Ábyrgðarmaður:

Elín Árnadóttir sviðsstjóri TLS

550-5322

elin.arnadottir@is.pwc.com